

men jeg tror at maatte tage denne Reservation, og at den kan tages, ligger ogsaa i Redaktionen af vedkommende Endringsforslag. Endvidere er der den Bestemmelse i det samme Endringsforslag, at Frihavns-territoriet begrænses i Vest ved det i § 2 omtalte Jærnbanejor, hvilket lægges saaledes, at det paa Strækningen vest for Nordhavnen holder sig paa den Kjøbenhavns Havnevesen allerede nu tilhørende Grund. Dermed er det bestemt, at Jærnbanejoret skulde flyttes uden om Frihavnen, være nogenlunde Grænsen for denne og gaa paa Havnevesenets Areal, og derved er tillige afsjort det Spørgsmaal om Ekspropriationens Formindstelse, som den ærede Ordfører fremdrog. Jeg antager, at vi ere enige om, at saaledes maa denne Reservation fortaas. Saa ønsker jeg lidt at omtale Jærnbaneanlægget. Jeg har allerede nævnt, at det Forslag, som er stillet om en luftet Jærnbane og Toldvej til Havnen, anser jeg for en Forbedring. Jeg er enig med den højtærede Ordfører i, at Spørgsmaalet om Tilvebringelsen af en videregaaende Jærnbane ind paa Toldboden og maaske derfra til Kvæsthusgade og endnu videre, er forbeholdt fremtidige Underøgelser. Jeg kan tilføje, at det er ganske nødvendigt at forbeholde dette Spørgsmaal til fremtidige Underøgelser. Jeg forhandler for Øjeblikket med Finansministeriet om en Løsning af dette Spørgsmaal, og det er klart, at det i højeste Grad vedrører Finansministeriet og Toldvæsenet, som forterer under Finansministeriet. Det har ikke kunnet løses for Øjeblikket, og jeg er ganske enig i, at det maa være reserveret. I det man er gaaet til at begrænse Anlægget, har man løst Spørgsmaalet: Langelinie, og man har løst det paa en ret heldig Maade. Jeg vil kun sige, at naar den ærede Ordfører forudsatte, at Citadelsvolden vilde blive forenet med Langelinie og tilgængelig fra denne, antager jeg, at Ordføreren har sigtet til de 2 Bastioner, som affæres ved Jærnbanelinien, og det er ret naturligt, at de komme til at danne et fælles Anlæg med Langelinie. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke er berettiget til at udtale mig endelig om, men jeg finder det ret naturligt, at disse 2 Bastioner komme i Forbindelse med Langelinie som et samlet Anlæg, og i Planen henvises der

ogsaa til at gaa den Vej, men det er et Spørgsmaal, som jeg kun skal henlede Opmærksomheden paa. Berettigelse til at afgøre det har jeg ikke.

Jeg skal saa gaa over til at omtale et mere specielt Spørgsmaal om den Afgifts Doelse, som skal opkræves i Havnen saavel som i Frihavnen. Hovedbestemmelsen gaar ud paa at ophæve den ved Lov af 31te Marts 1864 angaaende Havneafgift i Kjøbenhavns Havn fastsatte Havneafgift for Udgaende samt at fritage Stibe i udenrigt Fart for at svare den ved nævnte Lov bestemte Havneafgift for Indgaende, for saa vidt angaar den Del af Ladningen, der i Havnen omlades og forjendes med Stib til udenrigs Sted. Denne Bestemmelse kommer jo efter sin Affattelse, naar den sammenlignes med Bestemmelser senere i samme Paragraf, til at angaa den ældre Havn. Spørgsmaalet er, hvorledes Omladningsgods eller, som det hedder, Transitgods, stilles i den ældre Havn nu og i Fremtiden. Ved Omladningsgods forstaar man saadanne udenrigs fra antomne Varer, som i Havnen omlæses eller overlæses fra Stib til Stib til direkte videre Befordring til et andet udenrigs Sted. Forholdet er nu det, at ved Resolution af 11te Maj 1883 er fastsat, at den Hjælp af 10 Skilling pr. udløst Løst af saadanne udenrigs fra antomne Varer, der i Havnen omlæses eller omløses fra Stib til Stib til udenrigs Sted, vil være at bringe til Ubendelse, for saa vidt de paa-gældende Varer enten i Folge Konnossementet eller i Folge en senest under Udløsningen af Varerne fremkommen Specialangivelse angives som bestemte til Genudførelse til andet udenrigs Sted og virkelig genudføres. Bestemmelsen er altsaa ikke at forstaa saaledes, at de skulle omlades fra Stib til Stib; men det skal konstateres, at det er Varer, der indføres for atter at udføres, og det skal deklareres under Udløsningen, som altsaa er Tidspunktet, paa hvilket man kan forlange det. Forholdet er endvidere det, at det ikke forlanges, at disse Varer skulle lægges paa et bestemt Sted eller paa Kajen, men under Toldvæsenets Tilsyn. Forholdet er nu saaledes, at indtil Dato har der været givet Samtykke til, at man kunde oplægge disse Varer en Maaned. Spørgsmaalet om, hvor længe man skal kunne holde